

Til 2. Af det paa denne Post foreslaaede Beløb vil der være at udrede følgende Understøttelser, nemlig:

a. Til Dagvagt ved Horsens Straffeanstalt, Jacobsens Enke, for 9 Maaneder	82 Kr. 50 Ø.
b. Til Ophynsbetjent ved samme Anstalt, Wendt, for 6 Maaneder .	200 — " —
c. Til Portner ved den tidligere Straffeanstalt i Viborg, Dybdahls Enke, for hele Aaret	66 — " —
	348 Kr. 50 Ø.

Med Hensyn til de under a. og b. opførte Understøttelser kan man henvise til Finanslovsforslaget for Finansaaret 1891—92, paa hvilket der er foreslaaet Understøttelser for de paagældende — jfr. Rigsdagstidenden for 1890—91, Tillæg A. Sp. 595—98. Hvad den sidst anførte Understøttelse angaar, skal man bemærke følgende:

Fra Enken efter den i 1873 ved Døden afgaaede Portner ved den daværende Straffeanstalt i Viborg, Lars Justsen Dybdahl, er der til Justitsministeriet indkommet en Ansøgning, hvori hun anholder om at tilstaaes en Understøttelse af Statskassen enten en Gang for alle eller aarlig, og i sidste Tilfælde, om Understøttelsen da maa regnes fra den Tid, da hendes Mand døde.

Til Støtte for dette Andragende har hun anført, at hendes afdøde Mand, der var født i 1823, efter at have deltaget i Felttogene 1848—50 og en kort Tid været Postbud, den 1ste November 1853 fik Plads som Ophynsbetjent ved Viborg Straffeanstalt, hvilken Plads han den 1ste Maj 1862 ombyttede med Portnerstillingen ved bemeldte Anstalt. Ved hans Død, der, som ovenfor bemærket, indtraf i 1873, var Andragerinden kun 41 Aar gammel og endnu raff og rørig, saa at hun ansaa sig for vel i Stand til at fortjene Udkommet, hvorfor hun ikke, i Lighed med, hvad der var Tilfældet med andre i lignende Stilling, søgte eller fik nogen Understøttelse af Statskassen. Nu have imidlertid Forholdene i saa Henseende forandret sig, idet hun nu er bleven svag og skrøbelig og for største Delen er henvist til at leve af, hvad hendes voksne Datter, med hvem hun bor sammen, kan fortjene ved at undervise Smaabørn.

Da der foreligger talrige Vidnesbyrd saavel om Enkens Trang og Værdighed som om hendes afdøde Mand's gode Tjeneste, formener man i Overensstemmelse med, hvad der er udtalt af Overinspektøren for Fængselsvæsenet, at der er nogen Anledning til at yde Enken i hendes nu fremrykkede Alder en Hjælp, hvilken man dog antager ikke bør udstrækkes videre end til en aarlig Understøttelse, regnet fra indeværende Finansaars Begyndelse. Størelsen af denne Understøttelse formenes derfor at kunne sættes til 66 Kr. aarlig, der er $\frac{2}{3}$ af det Beløb, der vilde have tilkommet hende i Pension, hvis hendes afdøde Mand havde haft kongelig Udnævnelse; hans kontante Søn var nemlig 600 Kr. (300 Rdlr.) foruden fri Bolig og Uniform, saa at hans hele Indtægt kan anslaaes til 800 Kr. aarlig.

For saa vidt angaar Finansaaret 1891—92 er der under Behandlingen af det paagældende Finanslovsforslag allerede stillet det fornødne Endringsforslag.

Til 3. Som Følge af en fra Assessor i den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret C. F. Larsen derved indkommen Ansøgning har Justitsministeriet i afvigte Sommer meddelt ham Fritagelse for sine Embedsforretninger i et Tidsrum af 3 Maaneder, for at han kunde søge Restitution efter en i sidste Vinter paadrageden Nerverelidelse.

Da Justitiarius i sin over bemeldte Ansøgning afgivne Erklæring imidlertid udtalte, at Retten ikke kunde affe en af sine Assessorer i saa lang Tid, meddeltes der Assistent i Justitsministeriet, cand. jur. Gad Konstitution til under Assessor Larsens Fraværelse at fungere som Assessor i bemeldte Ret.

I Henhold til de gældende Regler er der ydet Assistent Gad et Konstitutionshonorar lig Halvdelen af Lønnen for det Embede, hvori Konstitutionen finder Sted, og Halvdelen af den med hans egentlige Stilling forbundne Løn. For 3 Maaneder udgør dette Konstitutionshonorar 629 Kr., nemlig $\frac{3,632 \text{ Kr.} + 1,400 \text{ Kr.}}{2} \times \frac{3}{12}$ hvilket Be-

løb herved bringes i Forslag til Tillægsbevilling.